

Een volwaardig inkomen kunnen Pieter en Kristel Gillis niet uit hun vleesveebedrijf halen, maar hun bedrijfsvoering is wel opmerkelijk. Ze werken veel samen met studenten en fokken nauwgezet op natuurlijk kalvende Belgische blauwen. 'We nemen de publieke opinie serieus.'

Ze wegen 830 en 870 kilo: Wilma, een met 89 punten opgenomen dochter van Bijoutier, en haar Blakdochter Anja. Ze staan naast elkaar in stal Van de Kwakkel van Pieter en Kristel Gillis in Kemzeke. 'Dat zijn toch heel goede koeien.' De vleesveehouder vestigt extra aandacht op zijn paradepaardjes omdat ze natuurlijk kunnen kalven. 'Ik hoop dat we deze lijn verder kunnen uitbouwen met embryo-transplantatie', vertelt Pieter.

Gillis geeft aan dat hij koeien heeft gespoeld met Amiral en Lutin. 'We hebben een wereldras met ook klanten buiten België. Er is vraag naar natuurlijk kalvend en ik zie daar kansen', legt Pieter de beweegredenen uit. 'Onze koeien zullen niet de eerste keer natuurlijk kalven, maar wel bij latere kalvingen.'

Met de moederlijn van Wilma en Anja, Nyra van Bella Cella (uit deze lijn stamt ook de gebruikskruisingsstier Viktor) heeft hij een sterke troef in handen. 'Nyra woog 1020 kilo, kalfde voor de negende keer af op een leeftijd van negen jaar en elf maanden, waarvan zeven keer natuurlijk.' Ze fokte ook nog eens bijzonder. 'Alle nakomelingen kregen minimaal 86 pun-

ten en de meeste van haar dochters wogen op 22 maanden meer dan 700 kilo.' Pieter en Kristel verkochten ook al een stier uit deze lijn naar Zweden. 'We nemen de publieke opinie serieus. We kunnen het vlees tenslotte niet allemaal zelf opeten. Als het publiek vindt dat het zonder keizersnede moet, dan gaan we dat proberen.'

Uitval op 17 procent

Het echtpaar heeft genoeg werk aan de vleesdieren; vooral Kristel houdt zich bezig met de dagelijkse klussen. Pieter heeft daarnaast een bedrijf in begroeningswerkzaamheden en het aanleggen van zwembaden. 'Een inkomen kunnen we niet uit de koeien halen, maar we zijn er wel aan verslaafd.'

Afgelopen jaar moesten ze 33 euro toelagen per koe. 'We hebben veel machines', vertelt Pieter. 'Omdat mijn vrouw het werk alleen moet doen, hebben we wel goede machines. Ook het spoelen van de koeien kost veel geld.' Hij zou het liefst 200 euro per koe overhouden. 'Dan kun je overwegen de vleesveetak van ons bedrijf helemaal professioneel aan te pakken.'

De veehouder heeft de cijfers helder voor ogen. 'Te weinig veehouders kijken naar de cijfers. Als je wilt verbeteren, moet je toch weten hoe het zit', zegt hij, terwijl hij de resultaten opsomt. 'De tussenkalftijd ligt momenteel op 387 dagen. Na twee inseminaties gaat de eigen stier erbij. Een korte tussenkalftijd is belangrijk, omdat

je maar één kalf per koe per jaar krijgt en je wel zo veel mogelijk kalveren wilt.' De vaarzen kalven dan ook op 26 maanden af om op het hele bedrijf zo veel mogelijk groei te creëren. Opmerkelijk is dat de veehouders niet insemineren tussen 1 september en 1 januari. 'Zo selecteren we op vruchtbaarheid en hebben we in de

Van de Kwakkel

Eigenaar: Pieter en Kristel Gillis-Van Puyvelde
Woonplaats: Kemzeke
Ras: Belgisch witblauw
Aantal kalvingen per jaar: 75
Totaal aantal dieren: 150
Oppervlakte: 48 hectare
Bijzonder: deeltijdveehouder die zeer veel kengetallen op zijn bedrijf bijhoudt, meedoet in het project 'natuurlijk kalvend', 10,5 hectare natuurterrein beheert, zonnepanelen overweegt, proefbedrijf is voor een Europees onderzoeksproject omtrent wormbesmetting, testbedrijf is van BBG en zijn deuren openzet voor studenten en schoolkinderen.

zomermaanden een vrij sociaal leven. Als de dieren niet drachtig zijn, worden ze afgevoerd. Alleen de vruchtbaarste dieren blijven zo over.'

De uitval over de hele veestapel ligt gemiddeld op 17 procent. 'Dat vind ik al behoorlijk veel, maar volgens de dierenarts is het zo slecht nog niet.' Overigens gaan alle dode dieren naar DGZ. 'Ik wil precies weten waar ze aan gestorven zijn om meer problemen te voorkomen.' Zo wist Pieter al in een vroeg stadium bvd te bestrijden. 'We waren al tien jaar vrij en ineens bleek er een kalf door bvd dood te zijn gegaan. We hebben de hele veestapel getest, negen positieve dieren afgevoerd

en nu enten we. Met een gezonde veestapel verdien je geld.'

Studenten wegen

'Meten is weten' luidt het motto van Pieter. 'Twee keer per jaar gaan de dieren over de weegschaal en ook als ze afgevoerd worden. Tussen 0 en 12 maanden groeien de dieren 825 gram per dag en van één naar twee jaar (alleen vaarzen) nog eens 740 gram per dag.'

Dat wegen doen Pieter en Kristel niet alleen. Een hele groep studenten van de landbouwschool helpt hen daarbij. 'Ze willen graag ervaring opdoen op een vleesveebedrijf en dit zijn net van die mooie klusjes', licht Pieter toe. Zo'n vijftien jongeren tussen de vijftien en zeventien jaar helpen de dieren door de weegbox, maken groeigrafieken en praten daar op school weer over. 'Ik krijg veel voldoening als ik mensen wat bij kan brengen. We krijgen er vriendschap voor terug en bovendien stellen ze vragen waar ik ook nog wat van kan leren.' Ook de nog jongere kinderen kloppen bij het echtpaar aan. 'We ontvangen ook basisschoolklassen om zo de boerderij dichterbij de burger te brengen.'

Alice Booij

Bij Pieter en Kristel Gillis helpen studenten twee keer per jaar om het vee te wegen

Naar natuurlijk kalvend